

cialdemokraterne vilde gøre; et socialdemokratisk Ministerium, som ikke maa føre socialdemokratisk Politik, er selvfølgelig ganske umuligt blandt andet, fordi dets egne Meningsfæller neppe vilde støtte det. I saa Henseende skal derfor det ærede Medlem ikke nære nogen Illusioner. Et socialdemokratisk Ministerium maatte dog i det mindste gennemføre nogle socialdemokratiske Reforme.

Men i en anden Henseende sagde det ærede Medlem Hr. Rode noget, der i og for sig er rigtigt, nemlig at der er Opløsning i de forskellige Partier. Det ærede Medlem har nogle underlige Forestillinger om, hvad demokratisk er. Hvad er demokratisk? Jeg har ikke hørt hverken det ærede Medlem eller andre sige mig, hvad det er. Jeg skulde tro, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Holstein vilde mene, at han er om ikke det mest demokratiske, saa i alt Fald et meget demokratisk Medlem, og det ærede Medlem Hr. Schmidt har formodentlig en lignende Anskuelse om sig. Erhvervspartiet er vist forfærdelig demokratisk; det nye Landsparti betegner sig selv som demokratisk, endogsaa som frisindet, hvilket formentlig maa være mere end demokratisk. Det ærede Medlem Hr. Rode mente selv, at Venstre eller Dele af Venstre kunde være demokratiske. Hvis man saaledes vil lave en Sammenblanding af forskellige Ingredienser og kalde det demokratisk Samling, faar man noget meget udemokratisk og uappetitligt ud af det. Saadan laver man nu en Gang ikke Politik. Vore Forfædre her paa Sjælland lavede noget demokratisk undertiden. De havde for Skik, naar de havde spist til Middag, at lægge Levningerne i en hul Bænk hver Dag i Ugen til om Lørdagen, saa serverede de samtlige Levninger under Benævnelsen Bænkevælling. Hvis det ærede Medlem Hr. Rode fik sin demokratiske Samling gennemført, vilde det i høj Grad blive en saadan Bænkevælling; den vilde neppe faa Betydning og vilde i hvert Fald være ganske uensartet, saa den vilde ikke kunne udrette noget.

Men det ærede Medlem har Ret i, at der er Tendenser til Opløsning i forskellige Partier. Det er ganske betegnende, at paa samme Tid, som det ærede Medlem Hr. Rode staar og taler om en saadan ny Partidannelse, staar Redaktør Asger Karstensen og taler om noget lignende, som han gjorde i Studenterforeningen i Lørdags. Der er blot den Forskel paa de to Herrer, at de hver især vil være Midtpunktet; det ærede Medlem Hr. Rode vil være Midtpunktet i sin Samling, og Hr. Redaktør Asger Kar-

stensen vil være Midtpunktet i sin. Det er meget menneskeligt; men ellers er der i Virkeligheden ingen Forskel paa de to Herrer Forsøg paa at lave en ny politisk Samling her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser var vel nærmest et Udtryk for, at det radikale Parti ogsaa er i Opløsning. Det radikale Parti bestaar af to Dele, en landlig, uskyldig Del, om jeg saa maa sige, og en mere raffineret, salonradikal Del herinde i København. De to Modsætninger har ikke altid haft godt ved at forliges, og jeg kunde tænke mig, at de heller ikke har det nu, og at det var af den Grund, det ærede Medlem Hr. Rode havde fundet paa, at han skulde have en ny Samling, en ny demokratisk Samling. Men for øvrigt var det jo ogsaa ganske rimeligt, om det ærede Medlem Hr. Rode allierede sig med de Dele af Venstre, som kunde tænke sig at alliere sig med ham. Det allernaturligste synes jeg egentlig var, at hele Venstre og hele det radikale Parti gik sammen; for der er i Virkeligheden ikke nogen Væsenforskel paa dem. De kunde saa udmærket høre sammen og danne en højere Enhed. De vilde passe saa aldeles fortræffeligt sammen, for det radikale Parti er næsten udelukkende en Hær af Generaler, og Partiet Venstre er en Hær af saare mange menige og overordentlig faa Generaler. Hvis de to Partier blev slaaet sammen, kunde der blive Plads baade for Generalerne og for de menige; de kunde faa Opgaver at løse alle, og saa kunde det virkelig blive et stort og mægtigt Parti. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at der er saadanne Opløsnings-tendenser, og jeg ønsker det ærede Medlem Held til at faa dannet denne demokratiske Samling af de to Venstrepartier og det frisindede Landsparti, som ogsaa vilde passe udmærket i den Enhed.

Hvad det konservative Folkeparti angaar, plejer det hvert Aar at miste Halen. I Aar synes de at have baaret sig mere resolut: de kapper Hovedet af, vistnok i den Tro, at ligesom Halen ellers plejer at vokse ud igen, saaledes skulde Hovedet ogsaa vokse ud. Og jeg er ikke tilbøjelig til at give dem Ret. Det er muligt, at det kan ske; i hvert Fald har man visse laverestaende Dyreformer, med hvilke det skal være Tilfældet, og det kunde da maaske ogsaa lade sig gøre i det konservative Folkeparti. At der er forskellige Opfattelser indenfor Partiet, er imidlertid klart nok. Det fremgaar alene af, hvad der foregik her forleden Dag, da der maatte en særlig Ordfører til at holde paa Moralen. Den almindelige Ordfører